

Novice.

nič ne brigajo in srbe, v vsako luknjico pomoli svoj nežni nasek in voha in voha, če li diši ali smrdi. Ta gospodek bi namreč celo faro rad po svoje reformiral, radi tega hoče vse predrugačiti, prevreči in po svoji metodi prenaraditi. Seveda, da vodo na svoj mlinski vodi. Pa naši ljudje so čudni ljudje, nočejo se mu za nič ne podvreči, trmoglavci grdi so, ker se ne dajo premeti, ker nočejo plesati po gospodovem žvižgu. Oj ti nesramniki! Hočanje! Vaš prijatelj jo je tudi v Pohorje pripihal in se tamkaj neznansko grozil nad ubogimi Pohorci, ker niso črno ampak napredno volili v zadnjih občinskih volitvah. Pohorci je tudi trmoglavost — o nesreča, o nesreča! Po Zgornji Hoči je naš kaplanček tudi voharil in se ježil nad nesrečne nemškutarje in nemške napise. Teh je hotel hipoma odstraniti, pa mu nesrečnejši niso vstregli, groznejši so mu še prav ostro v gladek obrazec procali. Pa to Kranjca ne vplasi, on rogovoli dalje in dalje, kajti gospodek ima debelo kožo. Sprli se je tudi že s marsikakim faranom in jo je pri takih prilikah večkrat moral hude prenašati. Razvajanje je že tudi hodil prekrstiti k svoji četi, pa so ravno taki samoglavci, kakor drugi. Ne ubegajo, pa je zastoj! Na svojem biciklu žviga gospodek vedno po vsej fari semtertja, kakor izstradana, pogrešna ščuka po svojem planu. Doma je redko kedaj, agitacija je pač njegov element in če ni pri delu, gospodek zbolí. Pa nam bi se bolj dopadlo, ko bi se raje samo cerkvenih opravil držal in druge posvetne reči pri miru puščal. Mi smo ga dovolj siti in mu čimprej tem boljše adijo, adijo priklicati želimo. Letos bodejo v Hočah občinske volitve in ta stvar ga elektrizira, da se kar pretresuje. Župana ma že določena in vsi drugi občinski funkcionarji so že vsi „bešteleni“. On sam pa bo na občinskem prestolu caroval in svoje blagoslove razpošiljal. Sedajni nemški pečat bo sfrčal tja v kot pod klop in nemški kuverti, kam bodo ti prišli! O nesrečna Hoča! Pa nič ne žaluj: če gre po njegovem, potem pride za te zlata doba največje in najvišje sreče. Srečna Hoča!

Jesenice na Gorenjskem. Če osel riga, me nič ne briga. France Kogej, kaplan, to smo v zadnjih „Jesenjskih novicah“ v „Slovenca“ k sklepu brali. Najprej je kaplan Kogej razne neumnosti „Slovenca“ namazal, potem se je pa prav mastno o Markotovem oslu, kamor on vedno zahaja, izrazil! Za to tudi mi od njega mislimo, kedar v „Slovenca“ „Jesenjske novice“ beremo! Capito pane Kogej?! — Mi imamo prav nekaj mastnih zgodbic iz življenja kaplana Kogej na razpolago. A sadnji „N. prej“ nam je prišel malo poprej in radi tega radovoljno „Napreju“ pri-pustimo, da on vse to doprineše! V nedeljo so imeli jeseniški „Čuki“ generalheltz v ajmohtu na Savi Razgrajali, vpili in streljali so vso noč, tako da mirni ljudje nismo mogli spati. Kdo jim je streljanje dovolil, ne vemo? Pribito pa je, da so nočni mir kalili. Zadevo smo naznanili c. kr. okrajnemu glavarstvu v Radovljici, ker vemo da imajo tam vedno nekaj špekamer na razpolago!

Ali si se že naročil na edini kmetaki, neodvisni koledar, ki izhaja zdaj že tretjo leto pod imenom

„Štajerčev kmetaki koledar.“

Ta koledar ima največ vsebine (krasne slike, izvirne gospodarske članke, lepe povesti, seznamek sejmov, kalendarij), stane pa razmeroma najmanj. Cena mu je namreč samo 60 v., s poštnino vred pa 70 v.

Kdor hoče torej ta koledar zanesljivo dobiti, naj vpiše to malo svoto ali v gotovini, ali pa v markah. Kdor proda 10 izvodov koledarja, dobi enega zastoj.

Naprednjaki! Na delo za vaš koledar!

Pod kranjski klobuk. Dne 17. t. m. vršil se bode v ljubljani shod zaupnikov slovenskih klerikalnih strank iz Kranjskega, Štajerskega, Koroškega in Tržaškega. Namen temu shodu je, da se uresniči skupno „vseslovensko ljudsko stranko“. Z drugimi besedami povedano: vsi slovenski klerikalci iz vseh dežel se hočejo združiti. In ako se stvar natančno pregleda, potem se pride do zaključka: vsi slovenski klerikalci hočejo zlepi pod kranjski klobuk... Voditelj slovenskih klerikalcev bode torej znani dr. Šušteršič postal. Mož je danes itak že duševni komandant vse te črne gospode, čeprav so njegove roke od žindre umazane. Komur se dopade, podati se v jarem tega temnega gospoda, ta naj gre. Vsa ta družba, ki goji v raznih slovenskih deželah nesrečno prvaško politiko, bode torej pod klobukom dr. Žindre. Združeni bodejo, — en Korošec, kateri hoče pričeti boj na tujo lastnino, kakor je to sam v deželnem zboru izjavil, — en Roškar, kateri ima s krvjo svoje gospodinjje politične roke, — en Benkovič, katerega advokatski računi so vsem kmetom brežiškega okraja znani, — en Verstovšek, ki se je tako hitro iz liberalca v klerikalca spremenil, — en Šušteršič, kateri zna tako „vzorno“ z žindro manipulirati, — en dr. Krek, ki se je svoj čas sam za prijatelja anarhistov priznal, — en Grafenauer, katerega tudi že poznamo in vsi drugi... In zapeljane klerikalne ovčice bodejo tavale za tem „odrešenikom“, ki iščejo srečo na Kranjskem, ki hočejo razbiti štajersko in koroško deželo in ki hočejo našim kmetom naložiti vse kranjske dolgove... Koliko časa se bode naše vlogo ljudstvo še od te vrste politikov za nos voditi pustilo?

„Veliki praznik.“ Prihodnje leto, to je 1910, zgodil se bode redki slučaj, da padeta veliki-nočni petek in praznik Marijinega oznanjevanja na en dan. Ta slučaj se že od leta 1429 ni pripril. Takrat se je to zgodilo in ljudstvo je imenovalo točični dan „veliki praznik“. Velikonočni petek se ne more prečistiti. Valed tega se vsi leta 1910 praznovanje Marijinega oznanjevanja šele dne 3. aprila; medtem ko se vrši po navadi že 25. marca. Pač redki slučaj!

O nemščini. Zagriženi naši nasprotniki črtijo nemščino. Drugi narodi pa jo hvalijo. V neanemških deželah (razver Švice in Avstrije) je nad 4500 nemških šol. Tako je n. p. v južni Avstraliji 27 nemških šol z 1200 učenci. Na Rumunskem ni nobene večje trgovine, v kateri bi uslužbenci nemško ne znali. To je koristni plod tamošnjih nemških šol. V Bukarestu hodi čez 1400 otrok v nemške šole. V Konstantinoplu razume najmanj 10.000 oseb nemško. Zopet posledica tamošnjih nemških šol. V Kairu (Afrika) je obiskovalo 195 otrok nemško šolo; od teh je bilo 14 Francozov in 26 Angležov; to je dokaz, da priznajo veliki narodi pomen nemščine. V Bruselju obiskuje nemško šolo 397 otrok, med njimi 121 Francozov, ki se prav nič ne bojijo, da bi se jih „ponemčilo“. V Rio de Janeiro (južna Amerika) obiskuje nemško šolo 290 otrok, m. nj. 125 nemških. In tako povsod. Veliki narodi se ne bojijo nemščine, kakor naši prvaki. Sicer se jo ti zase tudi ne bojijo; le ljudstvu jo branijo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Korošec besni! Kaplana dr. Korošca pozna pač cela dežela in odkar zboruje letošnji deželni zbor, razširila se je njegova slava tudi po celi državi. Glavna lastnost tega človeka je brezmejna predrznost, nezadržana trma, s katero hoče vse svoje dostikrat blazne načrte uresničiti. Na spodnjem Štajerskem poznamo tega moža že dolgo. Kajti z njegovim imenom je združeno vsa tisto nesrečno politično gibanje, katerega poznamo zdaj že par let in katero je prineslo našemu ljudstvu toliko zla. Dr. Korošec vpeljal je na spodnjem Štajerskem politiko osebne obrekovanja in natočevanja, politiko terorizma. Žal, da mu je dala tudi cerkevna oblast dovolj časa in prilikožnosti za častihlepno to divjanje. Mi se po vsej pravici vprašamo: Ali sme po človeških in božjih postavah en Korošec še duhovniško suknjo nositi? On je poslanec, redak-

ter, govornik, tajnik, agitator, vse je, vse, samo — duhovnik ni več! Edino tonzura ga drži še na temu stanu. Vsakega državnega uradnika, ki ne izvršuje svoje službe, marveč nastopa le na političnem polju, se požene proč. Korošec pa, ki bi imel biti služabnik božji, ki bi moral vedno na besede ustanovitelja naše vere misliti: moje kraljevstvo ni od tega sveta, — ta Korošec je še vedno na zunaj duhovnik, čeprav mu v divji politični gonji niti minute ne preostaja, katero bi zamogel posvečiti božji službi... Res, ni čuda, da ljudstvo od vere odpada; ni čuda, da je spoštovanje do duhovnikov že skoraj popolnoma izginilo. Da ljudstvo zbegano tava v vedno večji posurovelosti. Ni čuda vse to! Kako bi se moglo tudi ljudstvo za blage nauke o „ljubezni do bližnjega“ in o „ljubezni do sovražnika“ ogrevati, ko vidi divjanje politikastov, kateri vkljub svojemu političnemu poklicu duhovniško suknjo nosijo?... Ljubezen, — haha, Korošec in ljubezen do bližnjega sta dva nezdružljiva pojma. Saj je vendar Korošec največji politični hujskač na Štajerskem in vsa njegova politika ni nič drugega nego vedno nasilje. Leta sem že igra Korošec to vlogo. Spominjamo se, da je že opetovano stal pred sodnijo zaradi svoje nasilne govore. Ali ni ta Korošec svoj čas v strupeni zaslepljenosti trdil, da hodijo ptajski Nemci le zato na deželo, da bi slovenskim kmetom hiše zažigali? Ali ni bil takrat na 4 tedne zapora obojen? Seveda, sedel teh 4 tednov ni, kajti pri nas se večidel le reveže zapira... Dostikrat so bili tudi „alamnati redaktori“ za Koroščevo postopanje kaznovani in zaprti. Za reveže, ki so mu za par kronic služili, se je skrivati tu „duhovnik“ in jih hladnokrvno pustil v ječo marširati, samo da je on sam zamogel naprej hujskati. Pozneje postalo je še hujske, zlasti od tistega trenutka, ko je nezavednost našega zanemarjenega ljudstva Korošca v deželni in državni zbor poslala. Kot poslanec je Korošec nedotakljiv in ne more se ga pre sodnijo poklicati. Zato porablja in izrablja to svojo nedotakljivost v polni meri. Dr. Korošec je tudi v našem štajerskem deželnem zboru vpeljal tisto taktiko, s katero se hoče deželni zbor razbiti in vse gospodarsko delo onemogočiti. Korošec je prvi, kadar je treba v deželni zbornici škandale vprijeti, on je prvi, kadar je treba našo domovino strahotiti. Na strani enega Roškarja, kateri je svoje „kričanstvo“ v Wagnitz pokazal, sedi ta — duhovnik. In hujska, hujska tako brezobzirno, da se je le čuditi, da drugim poslancem potrpežljivost ne poči in da ne kaznujejo Korošca tako, kakor bi to zaslužil. Korošec naravnost besni. Zadnjič je v odprti seji deželne zbornice zagromel proti naprednjakom: „Dostojnost se bali le za vaše privilegije, ali bali se bode tudi za vaše zasebno lastnino“... Taka politika je roparska, katera izteguje svoje roke celo po zasebni lasti drugih ljudi! In ravno katoliški „duhovnik“ je moral to brutalno besedo izpregovoriti. Treba bode torej pred Korošcem in njegovim ednakovrednim tovarišem svojo zasebno lastnino braniti... Mi smo gotovo že v političnem življenju te dežele mnogo doživeli. Ali tako surove, brutalne besede še nismo slišali. Človeku se kar zdi, da te besede ni izpregovoril olikani vodja politične stranke nego kak Rinaldini ali Rosa Sandor... Daleč, daleč smo prišli! Po krivdi naših prvaki poslancev pričela bode avstrijska javnost slovensko ljudstvo za roparske divjake smatrati. Mi pa poznamo to slovensko kmetaki lju'kvo. Mi vemo, da jo to ljudstvo dobro in miroljubno. Edina napaka je njegova lahkovernost, s katero si pusti celo to prvaško divjanje dopasti... Ali se bode ljudstvo enkrat tega jarma otreslo? Mi naprednjaki bomo ljudem znanprej oči odpirali!

Deželni izdajalci. Veliko razburjenje se po-javlja med štajerskim ljudstvom, odkar je krvavi Roškar v deželnem zboru štajerskem dvignil zastavo deželnega izdajalstva. Kadar so namreč prvaki poslanci doma med svojimi vernimi volilci, takrat si ne upajo svoje prave cilje odkriti. Takrat govorijo mirno in pametno, kakor da bi se jim šlo resnično za blagor revnega štajerskega prebivalstva. Vse, prav vse obljubujejo ti gospodje svojim volilem in res bi morali po njih rekah že mleko in med teči, ko bi se bile vro-

prvaške obljube uresničile. Kadar pa pridejo ti prvaški poslanci v deželni zbor, postanejo vse drugačni. Tu niso več zastopniki kmetakega ljudstva, kateri se imajo brigati edino za zboljšanje gospodarskega našega položaja. Ne, v zbornici so slovenski poslanci nakrat boritelji za šovinizem, za prenepteno narodnjakarstvo. Hitro pozabijo na vse ljudske potrebe in edino škandal, neumni, neplodoviti škandal jim je cilj in smoter. V tem oziru so bi liberalni in klerikalni slovenski poslanci ednaki. Kako smešno vlogo igra n. pr. celjski dr. Kukovec, načelnik banke-rotne „narodne stranke“! Mož je sam in podob-ten starčku, o katerem pravi nemški verz:

„Auf dem Dache sitzt ein Greis,
der sich nicht zu helfen weiß“ . . . !

Kadar potrebuje podpise, mora se obrniti na mednarodno misleče, po rojstvu pa nemške so-cialne demokrate. In kadar pride ta tipični prvaški dohtar do besede, takrat se nesliši dru-zega, nego gromenje za „narodne ideale“, ne-okusno, gledališčno gromenje, katerega si je pridil iz „Narodnega dnevnika“. Dr. Kukovec gotovo že sam razume, da v deželni zbornici ne more ničesar storiti, go-tovo že sam obžaluje, da se je pustil od Spindlerja zapeljati in je kandidiral na „pro-gram“ praznega koščka papirja . . . Klerikalni poslanci pa se delajo norca iz tega edinega za-stopnika „slovenske inteligence“ na Štajerskem. In pod komando kaplana dr. Korosca nadaljujejo svojo pot. Ali ima ta pot prvaške politike cilj? Gotovo, en cilj ima! Ta cilj je označil malo prehitro in preodkritosarčno Roškar iz Wagnitza. In ta cilj je: razbiti najprej štajer-ski deželni zbor, da ne bi mogel nobe-nega gospodarskega dela izvršiti; razbiti potem še štajersko deželo in jo združiti z zadovolno Kranjsko; razbiti končno da-našnjo Avstrijo in ustanoviti zašlejšeno „jugoslovansko državo“. To je cilj prvaške po-litike! In to dejstvo se ne da več s praznimi besedami prikriti! To dejstvo se ne da več z lažmi iz sveta spraviti . . . Naše slovensko ljud-stvo seveda s tem ciljem ni zadovoljno. Tudi najbolj zagriženi klerikalni ali narodni kmet ostane zvest Štajerc in zvest Avstrijan. Zato so tudi prvaki svoje cilje ljudstvu samemu tako dolgo zakrivali. Danes seveda povejo že javno, kaj da mislijo in želijo. Ni čuda, da se pojavlja med našim cesarja zvestim ljudstvom vedno večja nezadovoljnost s prvaškimi poslanci. Ta nezado-voljnost bode še narasla. In morda kmalu bode ta nezadovoljnost vskipela do vrhunca ter po-medla veleizdajniško prvaško politiko iz površja!

Woschnaggova zadeva. V dolgih člankih se je „Narodni dnevnik“ ž. naprej hvalil, kako krasno je zmagal v borbi proti gosp. županu Woschnaggu v Šoštanj. Kaj je bilo na tej celi stvari? Neki učitelj Aistrich hotel je postati deželni poslanec. Nemci pa so raje namesto njega postavili vrlega šoštanskega župana Woschnagga, ki je bil tudi skoraj ednoglasno izvoljen. To je tistega Aistricha tako razburilo, da je pričel (kot Nemec) nečuvno gonjo proti g. Woschnaggu. Tej sramotni gonji se je seveda Spindlerjev značajni „Narodni dnevnik“ takoj pridružil. Prvaški zagriženci so namreč takoj upali, da bodeje tukaj tistemu Woschnaggu rano prizadeli, kateremu se je posrečilo, očistiti trg Šoštanj od prvaške svojati. Iz golega in grdega sovraštva do naprednjaka Woschnagga so se združili slovenski „narodnjaki“ z nekdanj kričavim nemškim nacionalcem Aistrichom. Kle-rikalni listi celo trdijo, da so narodnjaki to samo zaradi tega storili, ker jih Woschnagg ni hotel — podkapiti. Mi ne vemo, ali je to istina, če-prav je dobil Woschnagg tozadevno pismo. Na vsak način pa ta stvar še ni pojasnena . . . Ali to je vse eno! „Narodni dnevnik“, nadalje za-govornik „nemškega“ Aistricha, slovenski prvak dr. Kodermann in za njim vsi prvaški zaslep-ljenici, ki se navdušujejo za Spindlerjeve litanije, so trdili, da je bil g. Woschnagg svoj čas pr-vaški „sokol“. Te dni se je vršila v tej zadevi končna sodnijska razprava. Pri tej razpravi so ni moglo nobene Aistrichove trditve dokazati. Zato je bil tudi Aistrich na 50 kron globe ob-sojen. Radovedni smo, kaj bode „Narodni dnev-nik“ zdaj rekel. Ali bode svoje skozinsko la-žnive trditve zdaj prekalil? Ne verujemo! Ena laž več ali manj je temu listu vse eno! Za po-

štene ljudi pa je stvar končana. Dokazano je namreč, da je nekdanj tako presneto „nemški“ prijatelj enega dr. Kodermann, učitelj Aistrich, neresnico trdil. Dokazano je, da je g. Woschnagg vedno le to govoril, kar je resnica, da so torej vse intrige, vso hinavsko zavijanje in vse laži proti njemu grda izmišljotina. „Narodni dnevnik“ se je zopet enkrat blamiral, dr. Kodermann je zopet enkrat pokazal, da spada med prvake, ki imajo poleg njega še druge ednakovredne juriste (a la dr. Brumen), in Aistrich je za vedno ob-sojen . . . Tako je ta osebni boj proti poštenemu naprednjaku Woschnaggu končan.

Kje so „renegati“? Grda zadeva Woschnag-gova — grda za hinavske njegove nasprotnike — je zdaj končana. In končala je tako, kakor smo to naprej vedeli: Aistrich je s svojim pr-vaškim zagovornikom dr. Kodermannom grozo-vito propadel in pred sodnijo so zdaj vse pr-vaško-sebične laži odkrite. Svoj čas je list po-nesrečenega slovenskega pesnika Spindlerja ho-tel zmoreti, ker je trdil, da je bil g. Woschnagg enkrat „sokol“. Danes pa je stvar drugačna. Danes je ednostavno dokazano — pred sodnijo dokazano! — da je to laž. Od slovenske kritike obglavljeni „pesnik“ Spindler torej ne more več na tej neumnosti jahati. Možakar — mi mu damo to ime, čeprav on našega urednika s „po-bičem“ titulira, kar je tako rekoč kulturna vi-šina slovenske poezije — možakar Spindler to-rej pa naj nikar ne pozabi, da smo ga mi ne-kaj drugih stvari vprašali. On, ki ima vkljub svojem nemškemu imenu in vkljub temu, da je pri nemških listih sodeloval, vedno cela usta polna „renegator“, naj nam na ta vprašanja odgovor da. Mi smo trdili, da je med slo-venskimi voditelji na spodnjem Štajerskem cela vrsta pravih rene-gatorov. Omenili smo enega Ploja, omenili smo otjatskega „veleslovenskega“ irgovca Sen-čarja, kateri je svoj čas kot nemško-nacionalni „turner“ čno-rudeče-zlate trakove nosil (foto-grafija na razpolago!) itd. Da je bil prvaški tr-govec Lončarič pri nemško-nacionalnem društvu „Anker“, tudi lahko dokažemo. In drugih takih „renegatorov“ je še mnogo. Ali jih naj povemo? To so res renegati! Seveda, kadar „Na-rodni dnevnik“ ne more svojo lažnivost pokriti, takrat pravi ednostavno: s tem „Štajercem“ nočem govoriti! Gospodine Spindler, to je na-j-podlejša bojazljivost. Pošten človek si upa povsod in vedno resnico zagovarjati! Vi pa zagovarjate „renegate“. Vi zagovarjate laž, — in čudimo se le, da se tega ne sramujete. . . Kaj je torej z renegati? Pričakujemo odgovora, kajti drugače bi morali misliti, da je hodil Spindler k jezuitom v šolo. Edino lažniki se resnice bojijo! Kje so torej renegati???

Lepi naprednjaki so voditelji „narodne stranke“ in Plojevi „slogaši“. Vedno trobijo ti hinavci, da so protiklerikalni in da hočejo pobiti nesrečno nadvlado politikujočega faršta. Ali kadar se gre za resno stvar, kadar je treba res pokazati napredno mišljenje, takrat zavijajo ti hinavci svetohlinsko svoje oči proti nebu. To se je zlasti zdaj opazovalo, ko so listi o porot-niški tožbi Ogrizek-Linhart poročali. Pri tej tožbi se ne gre za nobeno narodnost ali politiko, za nobeno strankarstvo. Gre se edino zato, da se v javnosti dokaže, kako in koliko mora učitelj na spodnjem Štajerskem trpeti, ako ni farškega mišlje-nja. V „narodni stranki“ in med Plojevimi „slogaši“ je skoraj vso slovensko štajersko učiteljstvo. In vendar se zavzemajo narodnjaki li-stiči za enega Ogrizeka . . . Fej čez tako hi-navstvo! Naprednost „narodne stranke“ je pre-sneto klavirna. Ako se gre v resnici za pošta-nega in zasledovanega učitelja, potem poljubljajo razni „narodnjaki“ gospodje tudi roko Koroš-čevu . . . Fej, fej!

Dr. Benkovič zapusti Brežice. Prodal je svojo pisarno odvetniku dr. Stikerju; sam pa se preseli v Celje. Vzrok za to nam ni znan. Morda se brežiško ljudstvo ne pusti več tako visokih računov pošiljati, kakor je to navada. Na vsak način pa je prebivalstvo zelo zadovolj-no, da jo odkuri ta brezobzirni hujskač. V Celju bode moral biti mirnejši . . .

Sejem v Ptuj. ki se je vršil 6. t. m. je bil prap lep. Prignalo se je 210 konjev, 1120 komadov govede in 917 svinj. Prihodnji sejem

(za konje, žrebeta, govedo in svinje) se vrši dne 20. oktobra.

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, označeno-vani s zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi s drezavnicama **) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 9. oktobra v Poljčanah**, okr. Slo-venja Bistrica; v Brežicah (svinski sejem). Dne 11. oktobra v Oplotnici**, okr. Konjice; na Gomilici**, okr. Lipnica. Dne 12. oktobra v Svetini*, okr. Celje; v Ljutomeru*; v Ormožu (svinski sejem); v Rogatcu (sejem z veliko ži-vino). Dne 13. oktobra v Kaplji*, okr. Arrež; pri Mariji v Brezji**, okr. Maribor; na Ptaju (sejem s ščetinarji); v Mariboru; v Imenem (se-jem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 14. oktobra na Bregu pri Ptaju (svinski sejem); v Gradcu*. Dne 15. oktobra v Gradcu (sejem z mlado živino); pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice; v Arrežu (sejem z drobnico); v Račah*, okr. Ma-ribor; pri Sv. Lovrencu ob Mariboru*; pri Sv. Križu**, okr. Rogatec; na Planini*, okr. Kozje; pri Št. Ilju ob Turjaku**, okr. Slov. Gradec. Dne 16. oktobra pri Sv. Filipu-Verate*, okr. Kozje; v Brežicah (svinski sejem); v Spielfeldu**, okr. Lipnica. Dne 18. oktobra v Vojniku*, okr. Celje; v Pristavi**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Mozirju**, okr. Gornji Grad; v Trbovljah**, okr. Laško; pri sv. Treh Kraljih**, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Podaredi**, okr. Kozje; pri Sv. Lenartu**, okr. Slov. Gradec. Dne 19. okto-bra v Radgoni*; v Ormožu (svinski sejem); pri Sv. Janu pri Spodnjem Traberku*, okr. Slov. Gradec. Dne 20. oktobra na Ptaju (sejem s konji, govedom in ščetinarji), v Ime-nem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 21. oktobra pri Mali Nedelji*, okr. Ljutomer; na Bregu pri Ptaju (svinski sejem); pri sv. Pe-tru**, okr. Kozje; v Senci**; v Gradcu*. Dne 22. oktobra v Gradcu (sejem z mlado živino). Dne 23. oktobra v Brežicah (svinski sejem).

Čast darovalcu! Grof Jos. pl. Herberstein podaril je županu Orniga iz mestne reveže znatno svoto 1000 K. Pred kratkem daroval je grof istotako za društvo za varstvo otrok 1000 K. Čast plemenitemu darovalcu!

40 letna služba. V Ptaju je praznoval pred-stojnik c. kr. davčnega urada 40 letnico svoje službe. Čestitamo!

Srebrno poroko praznoval je splošno priljub-ljeni trgovec g. Jos. Schober v Marenbergu, s svojo soprogo gospo Sofijo. Na mnogo let!

V Pekarjih priredi prostovoljna požarna bramba to nedeljo, 10. t. m. vinsko trgatav. Čisti dobiček se bode za nabavo novih gasilnih orodij porabil.

Lepi uspeh orožnikov. Piše se nam iz sv. Jurja na j. žel.: Dne 29. septembra bila je po-sestniku Karl Gradiču iz Verbe pri sv. Jurja v tamošnji gostilni Martina Kindl svota denarja za 140 K od neznanih storilcev ukradena. Tat-vina se je še isto noč c. kr. orožniški postaji v sv. Jurja naznanilo. Postajevodja, g. stražmojster Franc Žerjav, ki je kratko pred tem ves utrujen iz daljše patrolje prišel, šel je takoj s četovodjo g. Mat. Černe na delo. Po daljšem iskanju se jima je posrečilo, da najdeta storilca v osebi mizarskega pomočnika Andreja Kozel iz Sedla-škega pri Ptaju in Leopolda Solar iz Dobranja na Kranjskem, ter ju oddata pravici. Zanimivo je, da se ni samo storilca dobilo, katere sta bila že pripravljeni, da se s prihodnjim vlakom od-peljeta, temveč dobilo se je tudi celotna svota denarja, katero sta imela v zemlji zakopano. Vsa čast g. orožnikoma!

Mariborska porota. Zadnja razprava v tem porotniškem zasedanju vršila se je zaradi po-žiga. Kodarski sin Anrekar in Veržeja je bil ob-dolžen, da je zažgal šupo posestnika Martina Zelenko. Anrekar bil je namreč v Zelenkovo hčerko zaljubljen. Ta pa mu je dala slovo, ker je reven. Kmala potem je zgorela šupa in je napravil ogenj čez 3000 K škode. Takoj se je Anrekarja požiga obdolžilo. Ali pred porotniki se mu ta zločin ni mogel dokazati in zato je bil tudi oproščen. S tem je bilo to porotniško za-sedanje končano. Prihodnje zasedanje se vrši decembra meseca.

Kolo ukradel je neki neznanec gostilničarju v Pragerskem; poleg tega mu tudi čebe ni plačal.

Lastno hčerko umoril. Pretekli petek ob

6. uri skregal se je kmet J. Bezjak v Sloveniji vasi pri Ptujju s svojo ženo. Hčerka kmetova stopila je med stariše, ker se je bala, da bi mati ne bi bila tepena. Te je pa kmata tako razburilo, da je potegnil nož in ga zadržal hčerki v tilnik. Prerezal ji je glavno žilo in nesrečnica je čez dve uri umrla. Morilec se je poskušal v bližnjem gozdu obesiti. Ali ljudje so to preprečili in so ga oddali orožnikom.

Zaprl so v Celju nekega Drevenška, kateri je baje več cerkvenih nabiralnikov izpraznil.

Vojaštva bal se je rudar Matija Geršak pri Celju. Imel bi „einrückati“. Tega se je tako bal, da si je raje nož v prsa zadel in se težko ranil.

Sod ubil je na postaji Radgona delavca Fitzko. 350 kg težki sod mu je namreč na prsi padel. Nesrečnejš zapašča vdoro in 4 otrok.

Roparski napad. Neznani ropar je napadel učenca trgovca Pinterja v Slov. Bistrica in jima oropal denar, katerega sta od filialke v zg. Bistrici domu nesla.

Pozor! Naprošeni smo, da objavimo to-le: Kdor ima za prodati sesekan domači špeh, naj to naznani uredništvu „Stajerca“.

Uboj. Pri Birtiču v Hrastniku se je vršil pretep med rudarji. Rudar Bregar dobil je pri tem od tovariša Pogačnika 12 sunkov z nožem, med njimi dva v pljuča. Težko da bi Bregar ukreval. V Bobnovem grabnu nad Hrastnikom se je iz ljubosumnja zgodil pretep, pri katerem je dobil rudar Šlobar sunek z nožem v srce: bil je takoj mrtev. Rudarja Dolinšek so osuvali z nožem v vrat in pljuča; bržkone tudi ne bode okrevail. Storičica Zidar in Petrič sta že zaprta.

Iz Koroškega.

Iz Sel pri Borovljah smo pisali, kakšne svote denarja se je za rekurze izdalo, samo da se je kranjske advokate mastilo. Ker se jim pota tako dobro plačuje, zato pridejo tako radi, da bi Sevcji ja ne prišli k pameti. Pisec dotičnega članka pa je menda malo pri slabi „rajtengi“. Razdelimo 5000 K v 60 delov in videli bomo, koliko pride na vsakega posameznika za plačati. Najmanjši posestnik bode moral plačati 60 kron, večji pa do 120 kron. Zakaj vse to? Za nič in zopet nič; samo zato, ker boče 5 možakov iz Sel hrvaško vas raredititi. Sevcji, ne pustite si dobro šolo popolnoma vzeti; polovico so jo vam že itak vzeli! Grafenauer sam vam je rekel na shodu, da morate dvojezično šolo zahtevati, v kateri se bode deca poleg materinega jezika tudi nemščine priučila. Otroci se naj v šoli tišto priučijo, kar v življenju potrebujejo, to je drugi deželni jezik. 8 let materini jezik se učiti, tudi nima pomena, kajti otroci ga znajo že od doma. V šoli se morajo nemško brati in pisati učiti. Iz slovenskih šol pridejo otroci, brez da bi se nemščine naučili. V dvojezične šole pa ne pošiljate svoje dece, ker vam pravi Maže, da je „nemčurska“ in fajmošter, da „v tej prave vere ni“. Ali ne podučuje isti župnik v obeh šolah otroke v verouku? Ali so Maže, župnik in Mlečevč „nemčurji“, ker znajo nemški? Le pogledite te gospode, kadar so v Celovcu, tam znajo nakrat samo nemško. Ako tem gospodom nemščina ne škoduje, potem tudi vam in vašim otrokom ne bode. Zato pošiljajte svojo deca v dvojezične šole! In ako vas kdo proti temu hojaka, mu pokažite vrata. Za svoje otroke imate vi in drugi nikdo skrbeti. V krajni šolski svet pa volite može, ki vedo, kaj je in kaj ni postavno. Tako se bode mnogo denarja za nepotrebne procese prihranilo. Selani, ne dajmo se več od teh hrvaških možakov trpiti in za nos voditi!

V Selah blizu farovža so imeli na dan cesarjevega rojstva prvaško bandero razprto. Grafenauer in Breje, ki se kaj rada za „patrijotične“ Selane potegujeta, zakaj nista pri zadnjem prvaškem zborovanju tukaj v rdečo-modro-belih frakih pridigala? Mi mislimo, da zato ne, ker oblačila v takih barvah se niso na prodaj.

Z Madbrovščo kmaje. Svab' naslied' prvašcaba sovejnstva se že počasn' pa zato bol hvišni azej. Ti lub' buah, am smo zahaz' z našo hmaje. Cej so test' cajt' je po'oj biu mad nam' mpa vse an'a žija bu. A smo se rad' mel' mpa a' srečn' amo bli do'lied'r smo v pravi ršanjšči l'birn' ad'n drujom' ej dor'a ratel' mpa v potrebah sovedam pomahel'. S'da je pa vse dr'had', vse je mnuv' mpa vse je pradijevan'.

Oveč l'pa b' ba, b' se mi farmen' mpa huen', 'tier' cu 'naši hmajni' šlišij', l'pi hlihel' mpa štimel'. Ta je test' pra'lemen' prvaš' moluh t'da žijov, je z 'rajvše' dže'le nam fr'nou mpa tame za sinbliciavem rau'fja am ano sove'jo kniezd' naredu. Od testaha cajt'a nči več po'oja prnas. Se lih ta' fajntamo ad'n drujaha a'r pa te črne vrane te biele lubij. Mi oli'r je nas te bieleh farmanu smo še doval ponižn' prut' te črnām, pa nča pomaha, nas lih ta' fruihtej' a'r b' mi ar'ej na bli mpa ar'ej na vad'el' mpa ar'ej na znal'. Že prou, bo že hor pršv' al je u nči hmajn' ta' a'r je s'iede vse prou bol na' mpa al' je prej, 'smo mi te biel' hmajno rahirel' buel' bu, bol na'. Za don's o t'aj poviem', da smo te prvaš'ce 'omande že vs' doval sit'. Lub' 'Stajerc', tabe pa prosmo, da b' to šrit hor vzev, da je hlih ta' hrdu našiban'.

Prevalje. Čroubi skrbno iščejo „Stajercovega“ dopisnika med naprednjaki in ga vohajo v inicijalah P. D. P. Pa tam ga ne bodo našli. Naj rajši iščejo v lastnem brlogu. Pa tudi tam ni varno ga iskati, ker jim bi pretila nevarnost, da butijo ponočnjaki v razstresnico, ki bi se znala sprožiti, in bi jih bombardirala po vrsti s tem le: 1. Kdaj bo se popravljal zanemarjen farovž in kdaj ravno taka farovška druga poslopja? 2. Koliko se je nabralo denarja za nov zvonik pri sv. Barbari? 3. Kje se hranjuje denar? 4. Ali je naložen na obresti? 5. Ako ni naložen na obresti, kdo stoji dober za denar in s katerim premoženjem? 6. Bernja sploh in bernja domačih farjev in mežnarjev posebe. 8. Kje je razvidno, koliko se nabere denarja v cerkvi? 9. Kje je naložen denar in za kaj se porablja? 10. Koliko smeje cerkveni ključarji si zarajzati za trud petlarje in za molenja škafle pod nos vsakega obiskalca cerkve?

Prevalje. Da je naš Lukej zelo pobožen, smo že povedali. Pa vkljub njegove pobožnosti Luka še zmirom ni položil računa, koliko da je nabral denarja za ponovljenje tistega zanemarnjenega križa sredi farškega polja, in koliko je stalo ponovljenje „računa“ zaslužek slikarja, ki je križ pomalal. Ako Lukej ne bode kmalu najtinge polčil, arto prisiljeni verjeti, da se je Luka hotel sam obogatiti, to je, si skor petlarje nekaj za sladki vimeček prislužiti, katerega strastno ljubi. Lukej je tudi takrat, ko je pobožni rudar Bervar gledališni inventar dal prepeljati z Polane, na vozino nastavlil nekaj šestakov za kupco sladkega. Pa ta šmucarija je prišla na dan, ker pobožni Bervar ni bil voljen, nesramno počenje na sebe vzeti, ker on sam katoliško družbeno rajtjono brez vsega prida ali dobička pelje, tak pravi. Da je pri tem vendar tako malo udov, da povod premišljanju in ogreni pristop k tej družbi.

Porotno sodišče v Celovcu. Leta 1888 rojeni delavec Valentin Nagole v Spittlau je vasil po noči v spalnico nekega dekleta ter je isto posilil. Poškodoval jo je tudi. Obsojen je bil zato na 6 let težke ječe. — Kot pisarniški pomočnik poneveril je Martin Egger v zgornji Beli več uradnega denarja. Obsojen je bil na tri leta težke ječe. — Hlapec Lorenz Mosgan iz Schönwega je napadel 63 letnega Greinerja, ko je ta spal. Davil in tepel ga je tako, da je bil Greiner jutraj mrtev. Poleg tega ga je Mosgan oropal za denar in je tudi žakelj moke ukradel. Mosgan je bil valed roparskega uboja na smrt na vislicah obsojen. Sodnja pa je predložila tudi prošnjo za pomilostenje.

Obesil se je v Waidmansdorfu neki Kofler. Bil je že večkrat v ječi in hud pretepač. Tudi zdaj bi se imel zaradi težke telesne poškodbe zgovarjati. Iz bojazni pred kaznijo se je usmrtil.

Pogorela je z mrvo napolnjena šupa posestnika Achata v Sv. Rupretu. Pravijo, da je nekdo nalašč zažgal.

Utonil je 3-letni Juri Nesman v Korpiču. Pazite na deco!

Tatvina. Iz poštnega voza v Haimburgu je bila vreča ukradena, v kateri je bila tudi večja svota denarja ter važni dokumenti.

Po svetu.

Zopet eden. Kaplan Wichert je bil že svoj čas enkrat zaradi oskrumbe na 2½ let ječe obsojen. Vkljub temu je vzel klerikalni baron Morsey tega pobožnega svinjarja zopet za graščinskega kaplana. Mož je ostal isti svinjar. Zagre-

sil se je med veroukom zopet nad več kot 50 učenkami. Vkljub temu ga državni pravdnik ni zaradi zločina oskrumbe marveč samo zaradi pregreška zoper pravnost obtožil. Tako je bil tudi samo zaradi pregreška zoper pravnost kaznovan na šest tednov zapora. Neki delavec, ki je tudi par takih svinjarji napravil, obsojen je bil na 18 mesecev ječe. Kje je pravica? Radovedni smo sicer, je-li bode kaplan, kadar pride iz lunkje, zopet sv. mašo bral...

Požar. V Lvovu je pogorela velika fabrika strešne opeke Lewinsky, skupaj nad 12 poslopij. Škoda je velikanska.

Bencin-razstrelba. V neki trgovini v Gradski se je razstrelil bencin. Lastnik in neki mladenič sta našla v plamenih smrt.

300 ljudi ubitih. Na morju blizu Natala v južni Afriki je pričela barka „Waratha“ goreti. Končno se je zgodila velikanska razstrelba, ki je razbila barko v male kosce. 300 ljudi je našlo svojo smrt.

Milijonar - samomorilec. Na Dunaju se je ustrelil milijonar Pulicer iz Amerike. Vse svoje premoženje je zapustil rešilnemu društvu.

15-letni morilec. Na Dunaju je 15-letni učenec Oswald umoril na grozni način 12-letnega učenca Hausnerja. Stori je to, ker mu je Hausner izneveril prijatelja. Mladi morilec se je potem sam hotel umoriti, pa ni imel poguma.

10. Izkaz daril:

za po toči poškodovanim kmetom.

Al. Eckert, sv. Janž dr. p. K 1.—; Andrej Skerbinek, Gross-Weitsch K 1.—; skupaj K 2.—, s preje izkazanimi svotami pa K 1092-78. Srčna hvala!

(Prihodnji napre).

Loterijske številke.

Gradec, dne 2. oktobra: 45, 62, 70, 78, 1.
Trst, dne 25. septembra: 59, 66, 81, 2, 72.

Kdor noče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marke. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Čas, trud, jase in denar si prihrani vsakdo, ki bi imel za se ali za koga drugo predmet za kiti ali ure vseh vrst dobiti, ako si ogleda zalogo blaga oz. cenik z nad 5000 artikli smotne urazije in ocenjevalca Max Böhm, Dunaj IV., Margaretenstr. 27/27. To najde vsak okus in vsaka svota zatejjeni predmet, katerega izdelajo te mnogokrat premirana firma v lastnih velikih delavnicah in ga prodaja po modernem trgovskem principu. Vsakemu kupcu se sluti tako po ceni in solidno kakor njegove, kajti pri tej firmi se ne računa z velikim dobičkom pri posameznemu predmetu, marveč z velikim prometom z zopetnim dobičkom in naprejšnjim prometom. Vast čitatelj dobi na zahtevni veliki cenik franka in zastoj in to heta da bi se ga v kupitju sililo.

Varstvena marka „Anker“

Liniment Caspici comp.

nedomestilo za

anker-pain-exPELLER

je znano kot odpravljače, izvirne in hitro delujoče sredstvo pri preblijah šid. Dobi se v vseh apotekah po 60 h, 140 in K 2.—. Pri nakupu tega priporočljivega domačega sredstva naj se pazi na originalno steklenico v stekleni s našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno to sredstvo.

Dr. Richter-Java apoteka „zlati lev“

v Pragi, Eliašetr. St. 5 nov.

Razpoltijo se vsak dan. 637

Srebrna zvončena budilnica

(znamka Junghans). 21 cm. visoka, nikelj ali baker, 30 ura, buči izredno glasno, daleč donosi srebrni zvonček, najboljše in najglavnejša budilnica.

Cena 1 kosa	 K 5.—
Navadna budilnica	 2.—
Z dvojnimi zvonci	 3.—
Z svetlo ciferno	 4.—

3 leta garancija. Izmujava ali denar nazaj. Pošlje po povrnitju 639

MAX BÖHMEL, DUNAJ

IV, Margaretenstrasse 27/27

uraz, soča, zaprt. ocenjevalec. Ustanovljena 1840.

Zahvalejte se veliki cenik z nad 5000 artikli, karviga vsakomur heta vsakega siljenja v kupitju zastoj in franko pošlje.

Oženjeni majer
k živini (Kuhmaier)
se takoj sprejme v **graščini**
Dornava, p. Možganjec. 639